

μωρού) πολλαχ. Ἄλαφρό τοῦ χῶμα σ' ! (εὐχή πρὸς ἀποθανόντα) Ἦπ. Καντάρι ἐλαφρό (τὸ δεικνύον βάρος μεγαλύτερον τοῦ πραγματικοῦ. Ἀντίθ. καντάρι βαρὺ) Κορινθ. Τὸ καντάρι σέρνει ἀπὸ τοῦ ἄλαφρὸς (τοποθετεῖται κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ ζυγίῃ ἐλαφρὰ βάρη. Ὁ στατήρ ἔχει δύο πλευράς, ὧν ἡ μία δεικνύει τὰ μικρὰ βάρη, ἡ δὲ ἑτέρα τὰ μεγάλα, ἐν δὲ τῇ προκειμένη φρ. εἰς τὸ ἐπίθ. ἄλαφρὸς ἐξυπακούεται τὸ οὖσ. μερξές. Ἀντίθ. φρ. τὸ καντάρι σέρνει ἀπὸ τοῦ βαρεῖες) Κρήτ. Ζυγιάζω ἢ ζυγίζω ἀπὸ τοῖς ἄλαφρὸς (ζυγίζω τι ἔκ τῆς πλευρᾶς τοῦ στατήρος τῆς δεικνυούσης ἐλαφρὰ βάρη) πολλαχ. Αὐτὸ ζ'γιάζει ἀπ' τ'ς ἄλαφρὸς (ἐπὶ πράγματος ἐλαφροῦ) Αἰτωλ. Αἱ ἐπόμεναι φρ. λέγονται μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπου μωροῦ, τοῦ ὁποίου δηλ. τὸ διανοητικὸν βάρος εἶναι τόσον ἐλαφρόν, ὥστε ἂν ἐτίθετο εἰς τὸν στατήρα, θὰ ἠδύνατο νὰ ζυγισθῇ ἔκ τῆς πλευρᾶς, δι' ἧς ζυγίζονται τὰ ἐλαφρὰ πράγματα: Ζυγιάζ' ἀπὸ ν' ἄλαφρῇ (ἐνν. μερξάν) Ἦπ. ζυγίζει-σέρνει ἀπὸ τοῦ ἄλαφρὸς Κρήτ. Ζυγιάζει ἀπὸ τοῖς ἄλαφρεῖς Σῦρ. (Ἐρμούπ.) κ. ἄ. Ζυγιάζ' ἀπὸ τοῖς ἰλαφρὸς Μακεδ. Τρανῆ ἀπὸ τοῖς ἄλαφρεῖς Δαρδαν. Ζ'γιάζ' ἀπὸ τ'ς ἄλαφρεῖς Αἰτωλ. Διὰ τὰς φρ. πβ. καὶ ἄλαφροζυγιάζω, ἄλαφροζυγίζω, ἄλαφροκαμπανίζω, ἄλαφροκάνταρο, ἄλαφροπαλάντζα, ἄλαφροπαλάντζας. || Παροιμ. Καὶ τὰ ἄλαφρὰ εἰς τὸ γάδαρο καὶ τὰ βαρὰ εἰς τὸ γάδαρο (ἐπὶ τοῦ ἀποδίδοντος εἰς τὸν ἀνίσχυρον πᾶσαν ἀξιόμειπτον προᾶξιν) ἸΒενιζέλ. ἔνθ' ἄν. Ἡ σημ. αὕτη ἦδη παρ' Ὁμ. Μ 450 «ἄαν ἐλαφρόν». Συνών. ἄβαρος 1. 2) Οὐχὶ συμπετυκνωμένος, ἀραιός, εὐδιάλυτος Στερελλ. (Αἰτωλ.): Χῶμα ἄλαφρό (τὸ εὐκόλως καλλιεργούμενον). Ἐν' ἄλαφρὰ ἡ γῆς. 3) Οὐχὶ πηκτός, ὑδαρὴς σύνηθ.: Καφὲς ἄλαφρός (ὁ παρασκευαζόμενος διὰ διαλύσεως ὀλίγου καφέ εἰς ὕδωρ). 4) Ἐξησθημένος, ἀμβλὺς σύνηθ.: Ἀκουσα ἕνα χτύπο ἄλαφρό. Ἐχω κρύωμα ἄλαφρό. Ἐχω ζάλη ἄλαφρεῖα. 5) Ὁ μὴ προξενῶν βάρος εἰς τὸν στόμαχον, εὐπεπτός, ἐπὶ τροφῶν καὶ ὑγρῶν σύνηθ.: Κρασί-νερό-φαεῖ ἄλαφρό. 6) Ὁ εὐκόλως κινούμενος, εὐκίνητος σύνηθ. καὶ Ἀπουλ.: Ἐχει χέρι ἄλαφρό (ἐπὶ δεξιότητι) πολλαχ. Ἐχει περπατησιὰ ἄλαφρῇ (περιπατεῖ ταχέως) πολλαχ. Εἶν' ἄλαφρός πονεὺς αὐτός Αἰτωλ. Ἡ σημ. ἦδη παρ' Ὁμ. Ε 122 «γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ» καὶ Ψ 749 «ἐλαφρός ποσσί». 7) Οὐχὶ βαθύς, ἐπὶ ὕπνου σύνηθ.: Κάνω ὕπνο ἄλαφρό (κοιμῶμαι ἐλαφρῶς, ὥστε ἐξυπνῶ μὲ τὸν ἐλάχιστον θόρυβον). Ἐχει ὕπνο ἄλαφρό. || Φρ. Ὑπνον ἄλαφρό! (εὐχή πρὸς τὸν κατακλινόμενον διὰ νὰ εἶναι ὁ ὕπνος τοῦ ἡσυχος). 8) Εὐκόλος, ἐπὶ ἐργασίας μὴ ἀπαιτούσης ἰσχυρᾶς σωματικᾶς δυνάμεις σύνηθ. καὶ Πόντ. (Χαλδ.): Ἄλαφρεῖα δουλειὰ σύνηθ. Ἄλαφρόν δουλείαν εὐτάγω Χαλδ. Ἐπὶ τῆς σημ. ταύτης πβ. τὸ τοῦ Ὁμ. Χ 287 «ἐλαφρότερος πόλεμος». 9) Μικρός, ἀσήμαντος σύνηθ.: Ἄλαφρῇ γεορτή (ἐκκλησιαστικὴ ἐορτή, καθ' ἣν δὲν ἐπιβάλλεται ἀργία). Ἡ σημ. αὕτη καὶ παρὰ Πολυβ. 5,62,6 «τῶν δὲ πόλεων αἱ μὲν ἐλαφραὶ καταπεπληγμέναι τὴν ἔφοδον αὐτοῦ προσετίθεντο, αἱ δὲ πιστεύουσαι ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων ὑπέμενον». Πβ. ἄλαφρογεορτή, ἄλαφρογεορτί, ἄλαφρόσκολη. 10) Μεταφ. κοῦφος τὸν νοῦν, ἀνόητος, μωρός κοιν. καὶ Πόντ. (Κεραι. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): Εἶναι ἄλαφρῇ, λιγύμωλη ἢ γυναικα Κεφαλλ. Βρέθ'κα ἄλαφρὸς κί τὸν ἔδουκα τοῖς παρᾶδισ Καραγ. Πολλὰ ἄλαφρὸς ἔν' Χαλδ. Εἶναι γιὰ ψιχούλλ' ἄλαφρός (ὀλίγον τι εἶναι ἀνόητος) Αἰτωλ. Ἐπὶ τῆς σημ. ταύτης πβ. Πολυβ. 6,56,11 «πᾶν πληθὸς ἐστὶν ἐλαφρόν καὶ πλήρες ἐπιθυμιῶν παρανόμων, ὀργῆς ἀλόγου, θυμοῦ βιαίου». Συνών. ἄβαρος 1 β, ἄλαφρόγνωμος,

ἄλαφροκαύκαλος, ἄλαφροκέφαλος, ἄλαφροκουνδουνισμένος, ἄλαφρόμυαλος, ἄλαφρομυαλούσης, ἄλαφρονοῦσα, ἄλαφρονούσης, ἄλαφροπαλάντζας, ἄλαφρόστοιχος, ἄμυαλος, βλάκας, κουτός. Πβ. ἄλαφρούτσικος, ἄλαφρωπός, κουτούτσικος. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Λαφρὸς ἐπών. Χίος (Καλημασ.)

ἄλαφροσκεπάζω ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 101 καὶ Παραμύθ. 49

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄλαφρὰ καὶ τοῦ ρ. σκεπάζω.

Σκεπάζω δι' ἐλαφροῦ καλύμματος ἢ σκεπάζω ἐλαφρῶς: Ἡ καλὴ μαμὰ ξαγρυνῇ δίπλα εἰς τὸ παιδί καὶ τὸ ἄλαφροσκεπάζει ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. ἔνθ' ἄν. || Φρ. Μαλακὸ τὸ χῶμα ποῦ τὸν ἄλαφροσκεπάζει! (εὐχή πρὸς νεκρόν) ΚΠασαγιάνν. Παραμύθ. ἔνθ' ἄν.

ἄλαφρόσκολη ἢ, Κρήτ. Σίφν. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄλαφρός καὶ τοῦ οὖσ. σκόλη.

Μικρὰ καὶ ἀσήμαντος θρησκευτικὴ ἐορτή, καθ' ἣν ἐπιτρέπεται ἡ ἐργασία. Συνών. ἄλαφρογεορτή, ἄλαφρογεορτί, ἄλαφρογεορτούλλα.

ἄλαφροσκυμμένος ἐπίθ. ΚΠαλαμ. Πολιτ. μοναξ.² 141.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄλαφρὰ καὶ τοῦ σκυμμένος μετοχ. τοῦ ρ. σκύπτω.

Ὁ κεκλιμένος ἐλαφρῶς, ὀλίγον: Ἄλαφροσκυμμένο κορμί.

ἄλαφρόσταμνο τό, ἀμάρτ. ἐλαφρόσταμνο Πάρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄλαφρός καὶ τοῦ οὖσ. στανί. Περί τοῦ μετασχηματισμοῦ τῆς καταλ. εἰς ο καὶ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,170 κέξ. 179 κέξ.

Μικρὰ καὶ ἐλαφρὰ στάμνος.

ἄλαφροστιγὰ ἢ, Κέρκ. (Ἀργυνᾶδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄλαφρός καὶ τοῦ οὖσ. στιά. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἡ νόσος ἐρυθρά, ἐπιδημικὴ καὶ μολυσματικὴ, ἐμφανιζομένη μετ' ἐξανθημάτων ὑπὸ μορφὴν κηλίδων ροδόχρῶν καὶ συνοδευομένη ὑπὸ ἐλαφροῦ κατάρρου καὶ πυρετοῦ.

ἄλαφροστοιχειώτης ἐπίθ. Κῶς ἄλαφροστοιδειώτης Κύπρ. ἄλαβροστοιδειώτης Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄλαφρός καὶ τοῦ οὖσ. στοιχειό διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ώτης.

Ὁ εὐκόλως βλέπων τὰ εἰς τοὺς ἄλλους ἀφανῆ φαντάσματα. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄλαφροαίματος. Ἀντίθ. βαρυστοιχειώτης.

ἄλαφρόστοιχος ἐπίθ. ἐλαφρόστοιχος Πάρ. ἄλαφρόστοιχος Ἀνδρ. Θήρ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πάρ. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) Ψαρ. κ. ἄ. ἄλαφρόστοιχος Κρήτ. Χίος κ. ἄ. ἄλαφρόστ'χους Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄλαφρός καὶ τοῦ οὖσ. στοιχειό. Τὸ ἄλαφρόστοιχος καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁ βλέπων τὰ εἰς τοὺς ἄλλους ἀφανῆ φαντάσματα ἔνθ' ἄν.: Ἐσύ, παιδί μου, εἶδ' ἄλαφρόστοιχος Κρήτ. Αὕτη

όσκιὰ ἦταν τῇ μητέρας τῆς γραιῆς κι ὅσοι εἶναι άλαφρόστομοι τῇ βλέπανε (ἐκ παραδ.) Ψαρ. Ἐώ, βρὲ παιδιά, εἶμαι πολὺ άλαφρόστομος, χίλιες βολές ἔχω ποῦ φαντάζομαι Ἀπύανθ. Πολὺ άλαφρόστομο ἔναι κείνο δὸ παιδί, ἀκούτε εἶδα εἶδα ἔχει θωρισμένα αὐτόθι. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. άλαφροαίματος. 2) Ὁ συχνάκις νειρευόμενος Κρήτ. 3) Ὁ έλαφρὸς τὸν νοῦν, μωρὸς ἰός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. άλαφρός 9.

άλαφρόστομος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἴλαφρόστομος Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρός καὶ τοῦ οὐσ. στόμα.

Ὁ λέγων ὅ,τι τύχη, ἀκριτόμυθος. Πβ. λογᾶς, λύαρος.

άλαφρόστρατος ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρός καὶ τοῦ οὐσ. στράτα.

Ὁ ἔχων τὴν ιδιότητα νὰ βλέπη τὰ εἰς τοὺς ἄλλους ἀφανῆ φαντάσματα : Ἄσμ.

Οἱλοὶ οἱ-ῖ-άλαφρόστρατοι θωροῦν τσοὶ καὶ τρομάζουν, μὰ κείνοι, ὁ Θεὸς σ'χωρέση των, κἀνένα δὲ δρομάζουν (δηλ. τὰ φαντάσματα νεκρῶν φονευθέντων ἐν ἐπαναστάσει). Συνών. ἰδ. ἐν λ. άλαφροαίματος.

άλαφροσύνη ἡ, Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) ἴλαφροσύνη Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἂ. ἴλαφροσύνα Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρός. Τὸ ἴλαφροσύνη καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ἡ ἔλλειψις πολλοῦ βάρους, έλαφρότης Πόντ. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. 2) Κουφότης, ἀνοησία, μωρία ἐνθ' ἄν. : Ἡ σημ. καὶ παρὰ Βλάχ. Πβ. Ἡσύχ. «έλαφρία μωρία». Συνών. άλαφράδα, άλαφρομυαλιά, άλαφρωμάρα, κουταμάρα.

άλαφροτρέμω ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 42.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. άλαφρὰ καὶ τοῦ ρ. τρέμω.

Τρέμω ὀλίγον : Ὅλα τοῦ κορμιοῦ της καὶ τῆς φορεσιᾶς κυματίζουν ἀπάνω της καὶ άλαφροτρέμουν.

άλαφρόυπνος ἐπίθ. Θήρ. κ. ἂ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρός καὶ τοῦ οὐσ. ὕπνος.

Ὁ ἔχων ὕπνον έλαφρόν, ὁ εὐκόλως ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξεγερόμενος. Ἀντίθ. βαρόυπνος.

άλαφρούτσικα ἐπίρρ. πολλαχ. ἴλαφρούτσικα Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἂ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρούτσικος. Τὸ ἴλαφρούτσικα καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁλίγον έλαφρά, κάπως έλαφρά (μετὰ ὑποκορισμοῦ). πολλαχ. : Εἶναι ντυμένος άλαφρούτσικα. Περπατεῖ άλαφρούτσικα. 2) Μεταφ. ἄνευ σπουδαιότητος πολλαχ. : Τὸ πῆρε άλαφρούτσικα (δὲν τὸ έλαβεν ὑπὸ σπουδαίαν έποψιν). Συνών. φρ. τὸ πῆρε ἀψήφιστα.

άλαφρούτσικος ἐπίθ. έλαφρούτσικος Σκίαθ. — Λεξ. Βυζ. Ἡπίτ. άλαφρούτσικος σύνηθ. άλαφρούτσικους Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἂ. ἴλαφρούτσικος Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἂ.

Ὑποκορ. τοῦ ἐπιθ. άλαφρός. Τὸ έλαφρούτσικος καὶ ἴλαφρούτσικος καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁλίγον τι, κάπως έλαφρὸς σύνηθ. : Παλιό-ροῦχο άλαφρούτσικο. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. 2) Ὁ ἀραιὸς τὴν σύστασιν, οὐχὶ πυκνὸς σύνηθ. : Καφὲς άλαφρούτσικος. 3) Ὁ μὴ προξενῶν βάρος εἰς τὸν στόμαχον, εὐπεπτος, ἐπὶ τροφῶν ἐν γένει καὶ ὑγρῶν σύνηθ. : Κρασί-φαγεῖ άλαφρούτσικο. 4) Εὐκόλος σύνηθ. : Δουλειὰ άλαφρούτσικη 5) Μεταφ. ὁ ὀλίγον τι ἀνόητος, μωρὸς σύνηθ. : Ὁ γιὸς του εἶναι άλαφρούτσικος. Συνών. άλαφρωπός. Πβ. άλαφρός 9.

άλαφροφαντασμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἴλαφροφανταγμένος Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρός καὶ τοῦ φαντασμένος μετοχ. τοῦ ρ. φαντάζω.

Ὁ ἐκ κουφότητος, ἐκ μωρίας ὑπερήφανος, πτωχαλάζων. Συνών. άλαφροφάνταχτος 1.

άλαφροφάνταχτος ἐπίθ. Θράκ. (Σηλυβρ.) Κωνπλ. Σίφν. κ. ἂ. ἴλαφροφάνταχτος Θράκ. (Σηλυβρ.)

Ἐκ τῶν ἐπιθ. άλαφρός καὶ φανταχτός.

1) Ὁ ἐξ έλαφρότητος, ἐκ μωρίας άλαζὼν Κωνπλ. Συνών. άλαφροφαντασμένος. 2) Ὁ τεχνικῶς μὲν ἀπλοῦς καὶ ἄνευ πολλῆς καὶ δυσκόλου έργασίας, ἀλλὰ ἐπιδεικτικὸς, προξενῶν ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν, ἐπὶ έργοχείρων, οἷον κεντημάτων κττ. Θράκ. (Σηλυβρ.) 3) Ὁ προσβαλλόμενος εὐκόλως ὑπὸ φαντασμάτων Σίφν. κ. ἂ. Συνών. άλαφροήσκιος 3, άλαφροήσκιωτος 5, ἀντίθ. βαρόήσκιος. Πβ. άλαφροαίματος.

άλαφροφέρνω πολλαχ. ἴλαφροφέρνω Θράκ. (Σαρεκκλ. κ. ἂ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρός καὶ τοῦ ρ. φέρνω, περὶ οὗ ὡς β' συνθετ. ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 252.

1) Εὐρίσκομαι ἐν ἀρχῇ τῆς παραφροσύνης, κλίνω πρὸς τὴν φρενοβλάβειαν Κεφαλλ. 2) Εἶμαι μωρὸς, ἀνόητος πολλαχ. Συνών. άλαφρένω 4, άλαφρίζω 2, άλαφροζυγίζω 2, άλαφροζυγίζω, άλαφροκαμπανίζω 2, άλαφροπατῶ 2, βλακοφέρνω, κουτοφέρνω, μωροφέρνω, παλαβοφέρνω, τρελλοφέρνω.

Πβ. άλαφρός 1 καὶ 9, άλαφρούτσικος.

άλαφροχειμωνιά ἡ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρός καὶ τοῦ οὐσ. χειμωνιά.

Χειμὼν έλαφρός, ἡπιος, οὐχὶ δριμύς : Ἐχομε άλαφροχειμωνιά. Ἀντίθ. βαρυχειμωνιά.

άλαφρόψυχος ἐπίθ. ἀμάρτ. έλαφρόψυχος Πόντ. (Χαλδ. κ. ἂ.) ἴλαφρόψυχος Πόντ. (Σινώπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρός καὶ τοῦ οὐσ. ψυχή.

Ὁ έλαφρὸς τὸ σῶμα καὶ μεταφ. εὐκίνητος, ἐπιδέξιος ἐνθ' ἄν. : Τὰ παιδιά μ' ὄλᾳ έλαφρόψυχα εἶν' Χαλδ. Ἀντίθ. βαρύψυχος.

άλαφρυνέσκω Κορσ.

Ἐκ τοῦ ρ. άλαφρύνω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έσκω. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. άβγατένω-άβγάτυνα-άβγατυνέσκω, μένω-έμεινα-μεινέσκω κττ.

Καθιστῶ τι έλαφρόν, έλαφρύνω. Πβ. άλαφρένω, άλαφρυνίσκω, άλαφρώνω.

